

**PRÍHOVOR PREZIDENTA SR
pri príležitosti slávnostnej vojenskej prísahy**

Liptovský Mikuláš, 10. 5. 2026

Vážený pán štátny tajomník ministerstva obrany Slovenskej republiky,

vážený pán náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky,

ctení hostia, ale najmä vy, príslušníčky a príslušníci Ozbrojených síl, ktorí ste práve zložili svoju slávnostnú prísahu!

Chcem vám úprimne zablahoželať k tomuto mimoriadne významnému dňu vo vašom živote. Rozhodli ste sa zasvätiť svoj život službe vlasti, ochrane jej obyvateľov a obrane nezávislosti a územnej celistvosti Slovenskej republiky. Želám vám veľa energie, odvahy a trpezlivosti pri napĺňaní tohto krásneho, no nesmierne náročného poslania. Želám vám nielen to, aby sa na vás mohla spoľahnúť celá naša vlasť, ale aby ste sa aj vy mohli spoľahnúť jeden na druhého, pretože pomoc vášmu druhovi v zbrani mu môže zachrániť život a on vám ju raz nezištne vráti.

Na záver vášho základného vojenského výcviku sa stala udalosť, ktorá moje slová plne potvrdzuje. Jeden z vás hodil granát tak nešťastne, že mu pri spätnom odraze granátu hrozilo vážne nebezpečenstvo. Zasiahol však jeho cvičiaci dôstojník, nadporučík Filip Piroščák, ktorý strhol vojaka na druhú stranu a našťastie k žiadnym zraneniam nedošlo. Chcem preto verejne oceniť tento skutok a vyzdvihnúť ho ako príklad, ktorý zachraňuje ľudské zdravie a ľudský život. Nech sa nám všetkým takéto udalosti čo najviac vyhýbajú, ale ak im náhodou budete musieť čeliť, nech sa viete na svojho druha v zbrani a na svojich veliacich dôstojníkov vždy plne spoľahnúť. Ešte raz poprosím o potlesk pre nadporučíka Filipa Piroščáka.

Vážené dámy, vážení páni!

Vojenská prísaha je pre jej divákov malebným zážitkom a dôstojnou slávnosťou. Slušivé uniformy, vojenská hudba, bojové zástavy a spoločné odhodlanie množstva nových vojačiek a vojakov.

Ale skutočný význam prísahy je pre vás, ktorí ste ju práve zložili, neporovnateľne hlbší. Verejne ste dali sľub, že na ochranu svojej vlasti ste pripravení položiť aj svoj život. A to je jeden z najväčších záväzkov, aké ste kedy mohli prijať. A ja vám k tomu rozhodnutiu blahoželám a nielen ako hlavný veliteľ Ozbrojených síl, ale aj ako človek a občan Slovenskej republiky si ho nesmierne vážim.

Dámy a páni,

celé generácie Sloveniek a Slovákov žili s pocitom, že hrôzy druhej svetovej vojny, ktorá sa skončila pred 81 rokmi, sa v takom rozsahu nikdy nemôžu zopakovať.

Aj napriek tomuto pocitu budovali naši otcovia a dedovia národné ozbrojené sily, aby sa naša vlasť mohla spoľahnúť na svoju armádu a dať ľuďom pocit bezpečia a pokojného domova.

Státisíce vojakov skladali počas mierových desaťročí svoju prísahu - ale častokrát s pevným presvedčením, že v skutočnosti nebudú musieť so zbraňou v ruke brániť našu slobodu, pretože časy vojenských riešení svetových kríz sa už pominuli.

Dnes sa zrazu s obrovským znepokojením pozeráme na to, ako sa doterajší svetový poriadok rozpadá pred našimi očami. A práve v tomto čase, kedy svetové mocnosti čoraz viac siahajú po zbrani, výrazne rastie význam aj vašej vojenskej prísahy.

Slovensko je a musí navždy zostať suverénnou, zvrchovanou a demokratickou krajinou, ktorá dáva svojim občanom zaslúžený pocit bezpečia a slobody aj v dnešnom rozorvanom svete. A kľúčovú úlohu pri tom zohrávate práve vy – vojačky a vojaci, ktorí sa tejto misii rozhodli zasvätiť svoj život.

Nikdy nezabudnite na nepredstaviteľné utrpenie všetkých obetí vojny, ktorá sa pred 81 rokmi skončila. Nikdy sa nevzdajte hrdosti, s ktorou ste dnes zložili vojenskú prísahu. A nikdy nedovoľte, aby slovenský národ trpel hrôzami, ktoré patria naozaj iba do histórie ako obrovský výkričník pre celé ľudstvo.

Želám vám všetkým, aby ste boli pevnou oporou svojej vlasti, zárukou jej bezpečnosti a predmetom oprávnenej hrdosti nielen svojich blízkych, ale všetkých občanov Slovenskej republiky. Nech svoju službu zdarne naplníte, nech Vám v tom Pán Boh pomáha.

Nech žije Slovenská republika!

Ďakujem veľmi pekne.